

Lykketoft (S):

Jeg kan i en kort bemærkning ikke nå andet end groft karakterisere hr. Thofts indlæg, som var præget af den sædvanlige og ikke særlig velgennemarbejdede demagogi om, hvad der er lavet i dette forlig, men det kan jeg komme tilbage til i anden omgang i detaljer. Jeg vil bare sige, at jeg synes, hr. Thoft skylder den interesserede offentlighed den oplysning, at det område for skattefrie kursgevinster, vi taler om her, måske er en tiendedel af samtlige kursgevinster på papiret, fordi resten af kursgevinsterne tilfalder institutioner, som allerede nu er beskattet af kursgevinster, enten fordi det er pengeinstitutter, eller fordi de er realrenteskattepligtige, eller også er det papirer, der ligger i udlandet. Så det er en forholdsvis lille del af området obligationer og pantebreve, der refter, og det tager vi fat på på en praktisk måde med dette her i stedet for at påføre alle de mennesker, der har en lille post obligationer liggende, at de skal til at føre skatteregnskab med deres udtrækningsgevinster. Er det det, hr. Thoft forestiller sig? Ja, det var det åbenbart. Man kunne jo bare beskatte alle kursgevinsterne efter en dato. Det er i øvrigt ikke nogen stramning, medmindre man har et så optimistisk syn på regeringens politik – det har hr. Thoft muligvis – at den vil føre til et fortsat voldsomt rentefald.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Så vidt jeg kan skønne, overdrev hr. Lykketoft i sit indlæg her. Det kan vist ikke være en tiendedel af samtlige kursgevinster, der tilfalder private; det er vist for meget. Er vi ikke snarere nede på en tyvendedel?

Forslaget er jo et udtryk for det, som forligspartierne har kunnet enes om. Jeg skal anbefale det. Det er godt, vi tager fat på spørgsmålet om kursgevinster, selv om det altså ikke omfatter nær så store beløb som det, hr. Thoft prøvede på at bilde os ind, og det var da også godt, at det blev taget ved vingebeinet med det samme.

Det er jo rigtigt, at langt den største del – et sted mellem 90 og 100 pct. – af kursgevinsterne i dag i realiteten beskattes.

Kontantlånsordningen har altid været en skifting. Den er opfundet af socialdemokratiet, og nu bliver den afskaffet bl.a. ved socialdemokratisk hjælp.

Når jeg kalder den en skifting, er det, fordi den byggede på det særlige forhold, at man sørgede for, at långiverne – de, der købte obligationer – bevarede deres skattefrie kursgevinst, men låntagerne fik kurstabet omskabt til en fradragsberettiget rente, og det er naturligvis en helt tosset situation, at man på den måde producerer fradrag. Værst var situationen, da en socialdemokratisk finansminister oven i købet fik vedtaget her i folketinget, at man kunne låne for at anskaffe sig skattefrie kursgevinster. Det er senere blevet rettet, men nu er det godt, at selve ordningen bliver udryddet. Det vil jeg gerne have sagt, uanset hvad andre så måtte mene om det, og uanset om man derved anbringer hr. Lykketoft i ampèreklassen. Det må man gerne gøre for min skyld.

Jeg tror, som det er sagt, at dette er en meget rimelig ordning, også når vi spørger om, hvad den koster i administration, og hvor besværlig den er at have med at gøre. Jeg kan kun anbefale, at vi gennemgår den.

Vi skal nu have den i skatte- og afgiftsudvalget. Jeg betragter under ingen omstændigheder behandlingen i skatte- og afgiftsudvalget for nogen af de forslag, der kommer, som en paradeforestilling. Jeg håber meget, at de, der har indvendinger mod vores forslag, kommer frem med dem i skatte- og afgiftsudvalget. At det så vil blive behandlet på den måde, at de seks forligspartier naturligvis vurderer, om indvendingen er holdbar og så rigtig, at der skal tages hensyn til den, det er noget andet. Men jeg vil bestemt understrege, at der ikke fra nogen af forligspartiernes side er lagt op til, at det skal være en paradeforestilling at tage forslagene gennem skatte- og afgiftsudvalget.

Dermed skal jeg anbefale lovforslagene.

Bente Juncker (CD):

Jeg vil gerne indlede med fra CDs side at sige, at vi kan stemme for lovforslagene. Denne lovgivning er utrolig vanskelig at læse og overskue, og den har et utrolig indviklet sprog, så det er muligt, at nogle af de spørgsmål, jeg rejser her, kan manes i jorden i hvert tilfælde under udvalgsarbejdet.

Jeg vil gerne først sige, at vi i CDs folketingsgruppe ikke er særlig begejstret for, at kurstab ikke kan trækkes fra. Der mangler ligesom noget asymmetri i loven; det har vi